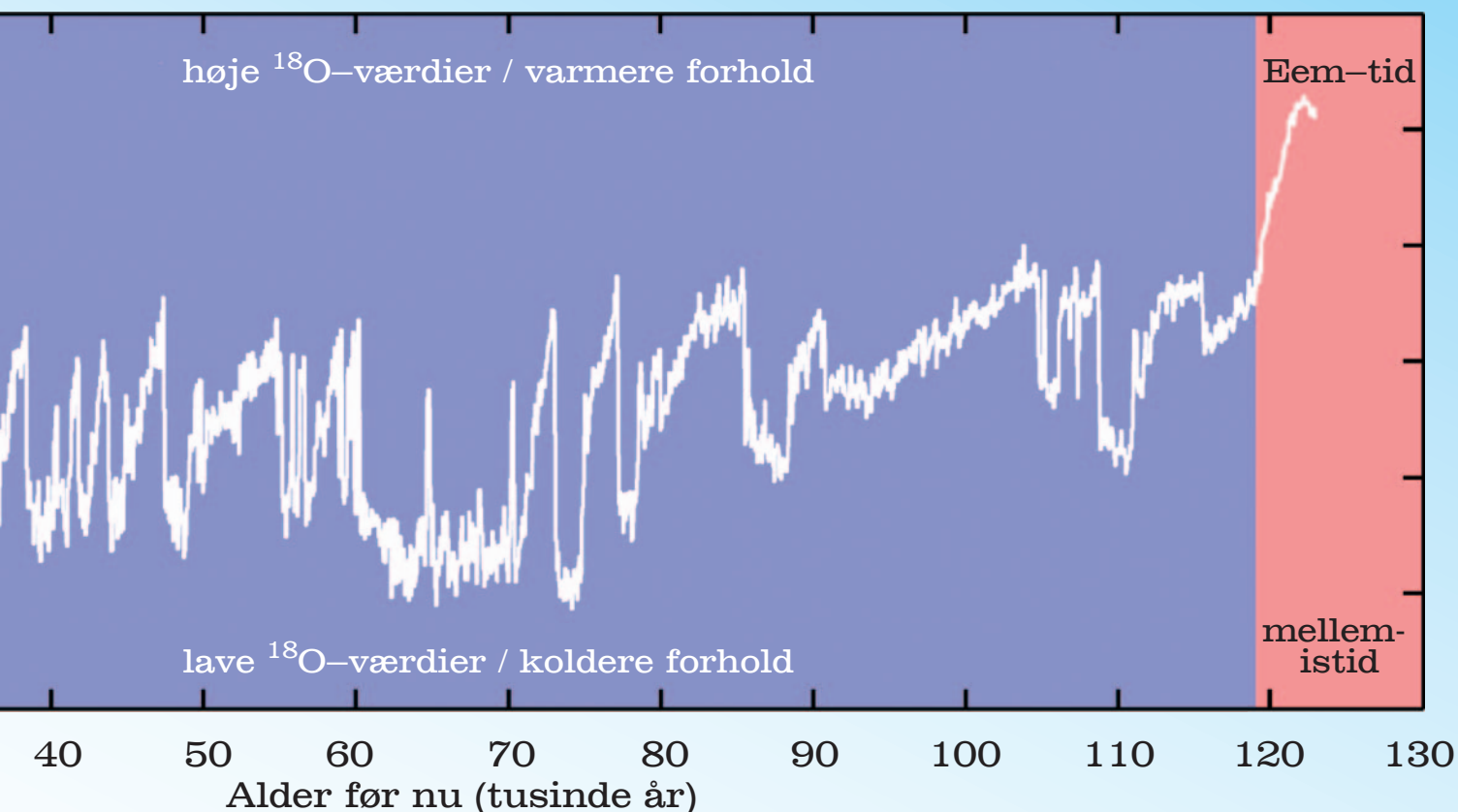

NordGRIP $\delta^{18}\text{O}$ -værdier for de sidste 123.000 år

Century-iskernen. Da udsvingene blev fundet i den næste iskerne, DYE-3 iskerne, begyndte forskerne for alvor at tro på eksistensen af disse bratte klimaudsving, men det var først ved analysen af GRIP og GISP2-iskernerne, at de fulde detaljer om udsvingene blev kortlagt. Man har navngivet dem Dansgaard-Oeschger-begivenheder, eller blot D-O-begivenheder, efter to af iskerneforskningens pionerer, danske Willi Dansgaard og hans schweiziske kollega Hans Oeschger.

Ved begyndelsen af en D-O-begivenhed sker der en brat overgang til milde forhold, svarende til en opvarmning i Grønland på mere end 10°C på mindre end et århundrede, og selvom afkølingen sker mere gradvist, er også afslutningen på de savtakformede udsving bratte. Analyse af iskerner fra Antarktis og klimadata fra andre dele af verden viser, at de bratte overgange i D-O-begivenhederne kun for alvor kan observeres i det nordatlantiske område, og det er derfor nærliggende at tro at årsagen til D-O-begivenhederne skal findes i samme område. Selv efter årtiers forskning er der ikke

præsenteret en god forklaring på, hvad der udløser disse ændringer, men den bedste kandidat til en mekanisme, der forklarer ændringerne, er pludselige ændringer i Nordatlantens havstrømme.

I vores nuværende mellemistid bringer Den Nordatlantiske Strøm (den nordlige forlængelse af Golfstrømmen) lunt vand fra sydligere himmelstrøg til Nord Europa og det arktiske område, hvor vandet ved afkøling bliver tungere og synker i dybet. Under istiden var denne del af havstrømmene stoppet eller svækket, men man kan forstille sig, at denne transport af lunt vand er startet delvis under D-O-begivenhederne, hvilket har medført hurtige og store temperaturforskelle i Nordatlanten, men kun små og gradvise ændringer i fjernere egne.

Læs mere

- om havstrømmenes dynamik i NFA-hæftet *Jordens klima – fortid og fremtid*, side 5 – 6.
- om istidens klima på isogklima.dk/nfa-istidsklima